

[Kr. Johansen.]

vil man forstaa, at vi ikke kan være medvirkende til at gennemføre de tre Lovforslag, her er Tale om. Vi kunde for saa vidt være med til at gennemføre Ordningen med Hensyn til Æggene, men da den er et Led i det hele, maa vi stille os til den som til det øvrige.

Bjerg: De foreliggende Lovforslag omhandler jo en Smør-, en Flæske- og en Ægordning, der sikrer Produktionen visse Priser i Tiden fra 1. Oktober 1946 til 30. September 1947. Det maa beklages, at det er nødvendigt at vedtage Love af denne Karakter, men da det ikke har været muligt, saafremt vi ønskede at beholde vor gamle Handelsforbindelse med England, at faa vor Eksport af de omhandlede Produkter betalt med en Pris, der svarer til Omkostningsniveauet her i Landet, har det været nødvendigt at søge udlignet Differencen mellem Produktionsprisen og Eksportprisen. Forhaabentlig bliver Forholdet ikke af længere Varighed. Naar der igen kan skaffes og hjemføres Foderstoffer til rimelige Priser her til Landet, kan Produktionen billigøres, og saa har det selvfølgelig en Værdi, at vi har Englandsmarkedet i Behold. Den nye Handelsoverenskomst, vi har faaet med England, giver som bekendt Garanti for Minimumspriser i 3 Aar for Æg og Bacon; det er en Garanti, synes jeg, som har betydelig Interesse for de danske Producenter, som Forholdene ligger for det danske Erhvervsliv. For de forskellige Grene deraf, Industri, Landbrug saavel som andre Virksomheder, der er knyttet uløseligt sammen ved Genrejsningen af Landets Økonomi, er det af fundamental Betydning, at Hovederhvervet, Landbruget, faar Betingelser for at sætte alle Kræfter ind i Produktionens Tjeneste og derved gennem øget Eksport af den Del af Produktionen, der ligger ud over det hjemlige Forbrug, at skaffe Valuta til Landet til Indkøb af Forbrugsvarer saavel som af Raastoffer til Brug i anden Virksomhed. I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg haaber, Arbejdssituationen maa komme til at ligge saaledes, at det maa blive muligt for Landbruget til nogenlunde sunde Lønninger at skaffe sig den Arbejdskraft, som er nødvendig for det. Mangelen af fremmed Valuta medfører mange Ulemper, ikke alene savner vi Importvarerne, og saa længe denne Vareknaphed er til Stede, maa vi opretholde Restriktionerne, men hele Apparatet med disse beslaglægger en betydelig Arbejdskraft, som kunde faa bedre

Anvendelse paa anden Maade, hvilket er til stor Gene for vort Erhvervsliv. Jeg underkender aldeles ikke de øvrige Erhvervs Indsats i den fælles Husholdning, Fiskeri og Skibsfart hjemfører ogsaa en Del Valuta, og i tidligere Tid hjemførte, ved vi, vor Industrieksport slet ikke saa lidt, men i Dag ligger det hele noget anderledes. Industrieksporten er i allerhøjeste Grad hemmet af Vanskeligheder med Raastoffer, og Handelen er hemmet ved den Valutamangel, som er til Stede, og det kan ikke forsat afhjælpes ved, at vi gør Laan i Udlandet og laver Valutapukler, som vi nu har forskellige Steder, baade i England og i Sverige. Det er livsvigtigt, kan vi godt sige, for vor Økonomi herhjemme, at den Eksport, som i hvert Tilfælde i Øjeblikket har den langt overvejende Betydning og sikkert ogsaa i Fremtiden vil have det, Landbrugseksporten, fremmes saa meget som muligt.

Jeg ser derfor saaledes paa de fremsatte Lovforslag, at deres Formaal først og fremmest er at fremme Eksportproduktionen; i anden Række kommer, at de er et Forsøg paa at indfri det Løfte til Landbruget, som alle Partier afgav under Samlingsregeringen den 29. September 1945, Løftet om at ligestille Landbruget med Hensyn til Indtjeningsmuligheder med de øvrige Erhverv. Jeg erkender, at Lovforslagene i nogen Maade er Udtryk derfor, om end de oprindelige Forslags Priser, 5 Kr. for Smør og 3 Kr. for Flæsk, havde været et mere retfærdigt Prislæg, dersom Indtjeningsmulighederne skal staa i Forhold til Landbrugets Arbejdsindsats. Naar man Sommeren igennem har set, hvorledes i det mindre og mellemstore Landbrug baade Kone og Børn i den, man kan godt sige, for Røearbejde vanskelige Sæson har arbejdet til langt ud paa Aftenen i Roemarkerne, og naar vi tager i Betragtning Arbejdet paa Høstmarkerne i denne Tid baade Søgne- og Søndage og ser, hvordan de samme Folk slider tappert i det langt ud over den Tid, Byerne kalder Lukketid, tror jeg i hvert Tilfælde, man roligt tør sige, at det er ikke tarifmæssig Betaling, der opnaas for dette Arbejde. Og naar der fra forskellig Side idelig af Pressen med store Overskrifter siges, at nu skal Landbruget, som det saa smukt hedder, igen have Hjælp, er det en fuldstændig Fejlvurdering af Forholdet; det er Forsøg paa at bibringe Bybefolkningen den Forestilling, at der fra deres Side ofres til Landbruget, at der ydes Bidrag til det, som de ikke faar noget for og ikke har faaet noget for. Det skal se ud, som om Landbruget er